

Jerzy Cichomski, Andrzej Hunicz, Edmund Mitrus

Andrzejów, gm. Urszulin, woj.
chełmskie. Grodzisko

Informator Archeologiczny : badania 12, 155

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ANDRZEJÓW, gm. Urszulin
woj. chełmskie
Grodzisko

PP Pracownie Konser-
wacji Zabytków
Pracownia Archeologicz-
no-Konserwatorska
Oddział w Lublinie

Badania prowadzili Jerzy Cichomski /autor spr-
wozdania/ oraz Andrzej Hunicz i Edmund Mitrus.
Finansował WKZ w Chełmie. Pierwszy sezon
badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne /XIII w. /.

Celem badań było ustalenie funkcji oraz chronologii obiektu. Grodzisko, obecnie cmentarz, leży na łagodnej kulminacji wysoczyzny. Rzut jego jest zbliżony do koła o średnicy 70 m. Wykop I zlokalizowano na stoku grodziska w jego południowo-wschodniej części. Układ warstw wskazuje, że część środkowa grodziska, wznosząca się ponad otaczają-
cy teren na około 3 m, jest sztucznie podwyższona przez nasypanie
ziemi wybranej z fosy /głębokość fosy 3-3,5 m/. Obserwację tę potwier-
dza wykop II założony na linii pierwszego w dnie fosy oraz odwierty wyko-
nane na majdanie grodziska.

Wykop III zlokalizowano w centrum majdanu grodziska przy zachodniej
ścianie cerkwi. Dostarczył on dużej ilości materiału zabytkowego głów-
nie ceramiki, którą ogólnie można datować na XIII wiek.

BARKOWICE MOKRE, gm. Sulejów
woj. piotrkowskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadził mgr Mieczysław Góra. Finanso-
wał WKZ w Piotrkowie Trybunalskim. Stanowisko
wielokulturowe. Osada otwarta z okresu późno-
rzymskiego /III-IV w. / oraz osada obronna z okre-
su wczesnego średniowiecza /VI-IX w. /.

Badaniami objęto ostatni fragment nieprzebadanej części cypla,
gdzie przebiegał rów obronny nr 1. W jego wypełniku, w okolicy central-
nej partii osady, natrafiono na nikiłe ślady. Był to rodzaj przepustu ziem-
nego o dwumetrowej szerokości, który umożliwiał dotarcie na zamkniętą
zasiedloną część cypla. W rowie nr 1, tuż obok przepustu ziemnego zna-
lezione ułamki naczyń glinianych, duże ilości polepy z negatywami odbić
konstrukcji słupowych, liczne węgle drzewne, 3 żelazne groty strzał.
Wszystkie zabytki datowane są na okres od końca VI wieku do 1 połowy
IX wieku.